

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra NATUR-TEMPERAMENTER, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873117200/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Den lodne Krop maa søge dybt sin Grav
Paa tusind Steder i det vilde Hav.

De sorte Bølger bruse ikke længer,
De skylle maanbestraalt paa runde Stene.
Vemodigt Strandens Pii med Løvet hænger,
Det hvidsler underligt i Lundens Grene.
I Nattens Blaa sig Stiernen mat fremtrænger.
En sølvklar Skye ved Maanen flyder ene.
Det er Minona døende som svæver.
Hun synker ei, hun sig til Himlen hæver!

NATUR-TEMPERAMENTER.

P h l e g m a.

Østens lange, blege Strimmel
Breder ud sin hvide Fold.
Stiernen døer paa matte Himmel,
Luften er saa vaad og kold.
Perleduggens tætte Vrimmel
Glindser fra den grønne Vold.
Langsomt følger Bonden Ploven,
Velter fugtigtunge Jord.
Taus og sort sig hvælver Skoven,
Uden Sange, uden Ord!
Fjeldet staar saa stump i Taagen.
Hisset Valmuebusken groer.
Nattens høitidsfulde Time
Hen i Evigheden foer.
Ingen Kirkeklokker kime
Dødnings af dunkle Jord.
Træt af store Midnatscene

Sover mystiske Natur.
Røligt muldne gamle Bene,
Hisset bag den gamle Muur,
Mat og kold kun Vinden bølger
Hen i Dammens vaade Siv.
Morgentaagefloret dølger
Hyllende Naturens Liv.

Sangvinitet.

Milde Saphirer paa Himmelens Bue
Hæve den prægtige Hvælving med Ynde.
Østkanten brænder med Rosernes Lue.
Skovens quiddrende Sange begynde.
Tusind Karfunkler i Solen vi skue.
Guldgule Bølger i Floden sig skynde.
Blomsten udfolder forføriske Blade,
Boler med Solen i kiølige Bade.
Elskov! Elskov!
Venus Cypria!
Dit Altar staaer
I de svale Dale,
I de skønne, grønne
Duftende Hvælvinger,
Hvor Philomela slaar,
Hvor den rislende Sølvbølge gaaer.
Vellysten blusser paa svulmende Læber,
Faunerne smile og Uskyld forsager.
Løkkende Skiersild! som pirrende dræber!
Helvedes Lue! som Æthren forjager!
Sielen forsvinder, den høiere Sands.
Dyret og Mennesket, Blomsten og Løvct
Tørres, forstokkes og nærmer sig Støvet,
Svungen i Straalens ophidsende Dands!